

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

Liubov Cujba împotriva Fabricii de Confecții „Ionel” Societate pe Acțiuni
(compensarea prejudiciului cauzat prin vătămarea sănătății)

împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-146/26

NR. PIGD 2-22097869-01-2ra-27022026)

Recursul se consideră inadmisibil în cazul în care recursul se depune în mod repetat după
ce a fost examinat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, C. Roșca, D. Dulghieru)

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurente Liubov Cujba,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 iulie 2022, Liubov Cujba, reprezentată de avocatul Vitalie Russu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Fabricii de Confecții „Ionel” Societate pe Acțiuni privind compensarea prejudiciului cauzat prin vătămarea sănătății.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 3 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul reclamantei suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată. La fel, s-a respins cererea SA „Ionel” privind excepția de tardivitate ca fiind invocată după faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

3. Prin decizia Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 s-a respins apelul declarat de avocatul Andrei Starîi în interesele Elenei Cujba și s-a admis apelul declarat de SA „Ionel”, s-a casat hotărârea din 3 aprilie 2023 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

4. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 1 aprilie 2025, a fost corectată eroarea evidentă strecurată în dispozitivul deciziei din 25 martie 2025 prin substituirea numelui greșit „Elena Cujba” cu numele corect „Liubov Cujba”.

5. La 3 noiembrie 2025, de către Grigore Mocanu în interesele recurente Liubov Cujba, a fost depusă o cerere de recurs împotriva deciziei din 25 martie 2025 prin care s-a solicitat casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii din 3 aprilie 2023, în subsidiar casarea deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată cu indicația expresă de a administra proba cu expertiza judiciară medico-legală pentru stabilirea legăturii de cauzalitate.

6. În motivarea recursului, referitor la termenul depunerii cererii de recurs, a fost invocat că după pronunțarea dispozitivului deciziei la 25 martie 2025, a fost depusă o cerere de emitere a deciziei integrale la 31 martie 2025. Ulterior, considerând că nu are niciun răspuns, la 27 mai 2025 a fost depusă o nouă cerere, la fel considerând că nu a primit niciun răspuns. La 13 septembrie 2025, Grigore Cujba, în interesele recurente Liubov Cujba ar fi făcut cunoștință cu decizia nr. 2a-3644/23 din 25 martie 2025. Respectiv, invocă faptul că anume la 13 septembrie 2025 a început a curge

termenul de 2 luni pentru depunerea cererii de recurs împotriva deciziei instanței de apel.

7. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2026, recursul declarat de Grigore Mocanu în interesele recurente Liubov Cujba a fost declarat inadmisibil din motiv că a fost depus cu omiterea termenului de declarare. În acest sens s-a motivat că reținut că adresa electronică ***** era adresa profesională a avocatului, utilizată constant atât în actele procesuale, cât și în corespondența cu instanța, astfel încât expedierea deciziei integrale la această adresă, la 15 august 2025, a determinat începutul curgerii termenului de recurs de la 16 august 2025, termen care a expirat la 16 octombrie 2025. În acest context, instanța a considerat că avocatul avea obligația de diligență de a-și verifica în mod regulat corespondența electronică, iar eventuala neglijență în acest sens nu poate fi imputată instanței, ci revine exclusiv avocatului și părții pe care o reprezintă, culpa reprezentantului fiind echivalentă culpei părții. Prin urmare, argumentul recurente potrivit căruia termenul ar fi început să curgă de la 16 septembrie 2025, adică de la data la care s-a luat cunoștință de decizia motivată urmare a luării la cunoștință fizică a materialelor cauzei a fost respins.

8. La 18 februarie 2026, Avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurente Liubov Cujba, a depus o nouă cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 menționând că această cerere de recurs se depune suplimentar cu indicarea motivelor care au stat la baza depunerii tardive a cererii de recurs în conformitate cu încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2026.

În motivarea cererii a indicat că la 15 august 2025 a recepționat de la Curtea de Apel Centru la adresa electronică un fișier cu denumirea „decizie.pdf-216K”. Totuși, avocatul Grigore Mocanu susține că la deschiderea acestui fișier a observat o informație pe 10 file care pe ultima pagină avea un dispozitiv de corectare a erorii evidente strecurate în dispozitivul deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru.

Avocatul a comunicat că în aceeași zi a apelat greșiera și a solicitat transmiterea deciziei corecte, însă acest fapt nu s-ar fi realizat. Despre conținutul deciziei a explicat că a aflat abia la 13 septembrie 2025, când Grigore Cujba a făcut cunoștință personal cu decizia contestată.

Acesta a mai comunicat că în răspuns la scrisoarea electronică a confirmat că „confirmă recepționarea Deciziei de corectarea erorii” și nu decizia nr. 2a-3644/23, ceea ce încă odată ar confirma că nu îi era clar conținutul actului recepționat.

Prin cererea sa de recurs, Avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurente Liubov Cujba a solicitat:

1. Repunerea în termen a cererii de recurs;
2. Admiterea cererii de recurs;
3. Casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025;

4. Menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 3 aprilie 2023. În subsidiar, în cazul în care instanța va considera necesară administrarea expertizei, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, într-un alt compelt de judecată cu indicația expresă de a administra proba cu expertiza judiciară medico-legală pentru stabilirea legăturii de cauzalitate.

La fel, Avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurente Liubov Cujba a reiterat aceleași argumente menționate și în cererea de recurs din 3 noiembrie 2025.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

- (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

10. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

- (2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

11. Art. 433 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.”

12. Art. 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară”.

13. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

14. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. (2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

15. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

16. Art.22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

17. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronica și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

18. Art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

19. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Până a purcede la verificarea argumentelor recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că în prezenta cauză, avocatul Grigore Mocanu,

în interesele recurenteii Liubov Cujba împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 a formulat două cereri de recurs:

a. Prima cerere de recurs a fost formulată la 3 noiembrie 2025 și a fost soluționată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2026. Astfel, recursul a fost declarat inadmisibil din motiv că a fost depus cu omiterea termenului de două luni prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

b. A doua cerere de recurs a fost depusă la 18 februarie 2026.

21. În sensul art. 434 alin. (2) din Codul de procedură civilă, termenul de recurs de două luni este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

22. În aceste condiții, se impune a reține că odată ce Curtea Supremă de Justiție a constatat deja prin încheierea din 21 ianuarie 2026 că primul recurs formulat împotriva aceleiași și decizii a fost depus cu omiterea termenului, aceasta nu poate fi chemată să soluționeze o nouă cerere de recurs împotriva aceluiași act de dispoziție.

23. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

24. La nivel de principiu, aceasta exprimă principiul unicității exercitării căii de atac. Dreptul de a declara recurs nu este un drept care poate fi reînnoit de fiecare dată când partea reformulează critica sau găsește argumente noi, ci o un drept procedural unic, ce se consumă prin sesizarea instanței de recurs și prin examinarea recursului declarat. Din acest motiv, după ce recursul a fost examinat, partea nu mai poate investi din nou aceeași instanță, în aceeași cauză și împotriva aceluiași act, cu un nou recurs, chiar dacă îl prezintă într-o redactare diferită sau încearcă să-l întemeieze pe alte argumente.

25. În jurisprudența Curții Supreme de Justiție (*pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de recurs nr. 5 din 11.11.2013*), la fel a fost statuat că în virtutea principiului unicității dreptului la calea de atac, dreptul de a exercita recursul este unic și se epuizează odată cu declararea lui.

26. Elementul central al textului normei de la art. 433 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă este sintagma „după ce a fost examinat”. Ea confirmă că inadmisibilitatea operează în situațiile recursurilor formulate după examinarea unui recurs anterior.

27. În aceste condiții, odată ce Curtea Supremă de Justiție a soluționat cererea de recurs formulată de avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii Liubov Cujba împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025, aceeași parte nu poate depune o nouă cerere de recurs împotriva aceleiași decizii în fața aceleiași instanțe.

Or, după emiterea încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2026, dreptul de recurs a recurente Liubov Cujba este epuizat.

28. În astfel de situații, intervine temeiul de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, fiind considerat că recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

29. Dezvoltând analiza sa, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că criticile formulate de către avocatul Grigore Mocanu nu erau în stare să schimbe soluția instanței, recursul rămânând a fi depus cu omiterea termenului, din următoarele considerațiuni.

30. Din propriile afirmații ale avocatului Grigore Mocanu rezultă că, la 15 august 2025, acesta a recepționat la adresa sa electronică un fișier denumit „decizie.pdf-216K”, alcătuit din 10 pagini, fișierul fiind anexat la cererea de recurs (Vol. II, f.d. 11-20).

31. Analizând actul pretins a fi recepționat la 15 august 2025 de Grigore Mocanu, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că pagina a zecea reprezintă pagina a doua a încheierii Curții de Apel Centru din 1 aprilie 2025 privind corectarea erorii evidente. Cu toate acestea, primele nouă pagini ale documentului reprezintă textul deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025. Prin urmare, actul recepționat la 15 august 2025 cuprindea în proporție de 90% conținutul deciziei contestate, iar nu al unei simple încheieri de corectare.

32. În aceste condiții, instanța subliniază că decizia urma a fi citită integral de către avocat, iar nu exclusiv prin raportare la ultima pagină a documentului. Or, încă de pe prima pagină, actul poartă denumirea expresă de „decizie”, indică data de 25 martie 2025 și conține o parte introductivă identică cu partea introductivă din dispozitivul deciziei recepționat de avocatul Grigore Mocanu încă la 2 aprilie 2025 (Vol. I, f.d. 204).

33. Astfel, prin simpla comparare a părții introductive din dispozitivul deja cunoscut cu partea introductivă din documentul recepționat prin poșta electronică la 15 august 2025, era în mod rezonabil inteligibil că este vorba despre același act. Aceasta purta aceeași denumire, aceeași dată și aceeași mențiune privind examinarea apelurilor în ședință publică.

34. Completul de judecată apreciază ca declarativă susținerea avocatului potrivit căreia ar fi considerat că a recepționat exclusiv o încheiere de corectare a erorii. Or, în virtutea obligației de diligență și competență profesională, avocatul putea și trebuia să distingă între natura juridică a unei decizii a instanței de apel și cea a unei încheieri de corectare a erorii. Dacă, potrivit propriei sale afirmații, dispozitivul final corespundea unei încheieri de corectare a erorii, iar întregul act era denumit „decizie”, această neconcordanță era una evidentă și trebuia clarificată prin acțiuni procedurale utile și conforme legii.

35. Simpla invocare a unor încercări telefonice, care nu constituie mijloace procedurale prevăzute de lege pentru contestarea sau clarificarea conținutului unui act judecătoresc comunicat, nu poate justifica pasivitatea ulterioară a avocatului Grigore Mocanu.

36. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție mai observă că pagina a noua a actului se încheie cu paragraful 82, în timp ce pagina a zecea începe cu paragraful 12. O asemenea ruptură de numerotare era în stare să indice, pentru orice profesionist al dreptului, că ultima pagină nu aparține aceluiași act cu primele nouă pagini și că documentul trebuia analizat cu diligență sporită.

37. Mai mult, instanța reține că elementul determinant constă în faptul că partea esențială a documentului recepționat, respectiv 9 pagini din 10, aparținea chiar deciziei contestate. Or, potrivit conținutului acestui act, la pct. 46 din decizie, redat pe paginile 5-6 ale documentului recepționat, era deja indicată soluția instanței de apel privind admiterea apelului declarat de SA „Ionel”, casarea hotărârii primei instanțe și respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, ulterior fiind dezvoltate considerentele aferente. Prin urmare, chiar înainte de examinarea ultimei pagini, avocatul avea la dispoziție suficiente elemente pentru a cunoaște atât natura actului, cât și soluția adoptată prin acesta și argumentele deciziei.

38. De asemenea, chiar dacă ulterior, la 13 septembrie 2025, reprezentantul recurentei, Grigore Cujba, a făcut cunoștință cu materialele dosarului, acesta putea și trebuia să se convingă fără echivoc că actul recepționat la 15 august 2025 de către avocatul Grigore Mocanu reprezenta în realitate decizia Curții de Apel Centru din 25 martie 2025, iar nu o încheiere de corectare a erorii. Astfel, nici din această perspectivă nu poate fi reținut argumentul imposibilității obiective de a cunoaște conținutul actului comunicat.

39. Nu în ultimul rând, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că decizia motivată a fost plasată pe Portalul instanțelor judecătorești la 24 iulie 2025, motiv pentru care inclusiv din această dată era disponibil pentru consultare. În acest condiții, și pe calea accesării etapei dosarului vizat pe portalul instanțelor judecătorești, recurentul și reprezentantul său puteau contrapune actul recepționat la 15 august 2025 cu conținutul actului plasat pe portalul instanțelor judecătorești și să se convingă că este Decizia din 25 martie 2025.

40. În consecință, completul de judecată apreciază că susținerile avocatului Grigore Mocanu au un caracter declarativ și nu sunt confirmate de materialele cauzei.

41. Dimpotrivă, din ansamblul circumstanțelor rezultă că, începând cu 15 august 2025, recurenta, prin reprezentantul său, a avut acces efectiv la conținutul deciziei din 25 martie 2025, iar cel târziu de la 16 august 2025 putea, în mod rezonabil și efectiv, să-i cunoască conținutul și să exercite calea de atac în termenul prevăzut de lege.

42. Prin urmare, instanța reiterează că termenul de recurs a început să curgă la 16 august 2025, iar argumentele invocate pentru a justifica depunerea tardivă a recursului nu pot fi primite.

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. d), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii Liubov Cujba.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat